

PRZEPISY DYSCYPLINARNE POLSKIEGO ZWIĄZKU TENISA STOŁOWEGO

zatwierdzone w dniu 29 sierpnia 2015 roku w Warszawie
podczas Walnego Zebrania Delegatów PZTS

Preambuła

Zważywszy, że:

- jedną z podstaw uprawiania tenisa stołowego jest duch sportowej rywalizacji oparty na uczciwości, zasadzie „fair play” oraz szacunku dla przeciwnika oraz innych uczestników zawodów tenisa stołowego,
- Polski Związek Tenisa Stołowego stoi na straży tych wartości,
- naruszenie powyższych wartości powinno spowodować odpowiedzialność o charakterze dyscyplinarnym, która jest odrębna i autonomiczna w stosunku do innych rodzajów odpowiedzialności prawnej,

Walne Zebranie Delegatów Polskiego Związku Tenisa Stołowego, uwzględniając postanowienia Statutu Polskiego Związku Tenisa Stołowego oraz przepisy powszechnie obowiązującego prawa, ustanawia niniejsze *Przepisy Dyscyplinarne Polskiego Związku Tenisa Stołowego*, określające zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej.

CZĘŚĆ 1.

PRAWO DYSCYPLINARNE

Dział 1

Przepisy ogólne

Rozdział 1.

Zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej

§ 1.

Zakres odpowiedzialności dyscyplinarnej

1. Odpowiedzialności dyscyplinarnej na zasadach określonych w niniejszych *Przepisach Dyscyplinarnych Polskiego Związku Tenisa Stołowego* podlega osoba będąca adresatem konkretnego obowiązku lub uprawnienia, wynikającego z aktu prawa związkowego Polskiego Związku Tenisa Stołowego („PZTS”) – określana w niniejszych *Przepisach* jako „Osoba odpowiedzialna”. Odpowiedzialności dyscyplinarnej podlegają:
 - zawodnicy, trenerzy, sędziowie, menadżerowie, działacze sportowi, kierownictwa klubów uczestniczących w zawodach sportowych tenisa stołowego na szczeblu danego Wojewódzkiego Związku Tenisa Stołowego („WZTS”), będący członkami danego WZTS,

- zawodnicy, trenerzy, sędziowie, menedżerowie, działacze i kierownictwa klubów oraz innych Osób odpowiedzialnych uczestniczących w zawodach tenisa stołowego na szczeblu centralnym,
 - kierownictwa i zawodnicy będący członkami kadry narodowej lub reprezentacji kraju wszystkich szczebli,
 - osoby wchodzące w skład władz wybieralnych i powoływanych w PZTS i WZTS, w tym komisji i innych organów PZTS i WZTS.
2. Obowiązek lub uprawnienie wskazane w ust. 1 aktualizują się na zasadach wskazanych w odrębnych aktach prawa związkowego PZTS.

§ 2.

Regulamin Odpowiedzialności Dyscyplinarnej

Osoba odpowiedzialna ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną wyłącznie na zasadach określonych w niniejszych *Przepisach Dyscyplinarnych PZTS* („Przepisy”).

§ 3.

Podstawowa zasada odpowiedzialności dyscyplinarnej

Podstawą odpowiedzialności dyscyplinarnej jest popełnienie przez Osobę odpowiedzialną przewinienia dyscyplinarnego.

§ 4.

Przewinienie dyscyplinarne

1. Przewinieniem dyscyplinarnym jest czyn nieetyczny Osoby odpowiedzialnej, w szczególności czyn naruszający zasadę ogólną etycznego postępowania, wskazaną w niniejszych *Przepisach*.
2. Przewinieniem dyscyplinarnym jest również czyn Osoby odpowiedzialnej, naruszający jej obowiązki lub uprawnienia określone w przepisach prawa związkowego PZTS, w szczególności czyn zakazany wskazany w *Przepisach*, a także naruszenie norm statutowych PZTS lub WZTS.
3. Przewinieniem dyscyplinarnym jest ponadto czyn Osoby odpowiedzialnej naruszający powszechnie obowiązujące prawo, w szczególności czyn zabroniony pod groźbą kary przez ustawy.

§ 5.

Zbieg przewinień dyscyplinarnych

Jeżeli jeden czyn Osoby odpowiedzialnej stanowi jednocześnie co najmniej dwa rodzaje przewinień z § 4, przyjmuje się, że popełniła ona jedno cięższe przewinienie karane jednokrotnie.

§ 6.

Naruszenie reguł współzawodnictwa sportowego

1. Naruszenie reguł współzawodnictwa sportowego podczas zawodów, ukarane zgodnie z tymi regułami przez sędziego lub odpowiedni organ, nie stanowi przewinienia dyscyplinarnego.
2. Rażąco naruszenie reguły współzawodnictwa sportowego podczas zawodów może być odrębnie uznane za przewinienie dyscyplinarne i odrębnie ukarane.

§ 7.

Forma popełnienia przewinienia dyscyplinarnego

Przewinienie dyscyplinarne można popełnić poprzez działanie albo zaniechanie, które polega na naruszeniu prawnego obowiązku określonego działania.

§ 8.

Umyślność

1. Przewinienie dyscyplinarne można popełnić umyślnie (z zamiarem) albo nieumyślnie (bez zamiaru).
2. Nie podlega karze Osoba odpowiedzialna, która nieumyślnie popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w § 4 ust 1.
3. Odpowiedzialność za nieumyślny czyn zakazany wskazany w *Przepisach* możliwa jest tylko wtedy, gdy *Przepisy* tak stanowią.

§ 9.

Formy stadialne przewinień dyscyplinarnych

1. Przewinienie dyscyplinarne można popełnić poprzez dokonanie albo usiłowanie.
2. Osoba odpowiedzialna, która popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w § 4 ust. 1 poprzez usiłowanie nie podlega karze.

§ 10.

Formy zjawiskowe przewinień dyscyplinarnych

1. Przewinienie dyscyplinarne można popełnić poprzez bezpośrednią realizację czynu lub jego współrealizację, ewentualnie kierowanie, zlecenie, nakłanianie lub ułatwianie popełnienia czynu.
2. Osoba odpowiedzialna odpowiada indywidualnie i odrębnie za swój udział w przewinieniu dyscyplinarnym.

§ 11.

Odpowiedzialność dyscyplinarna osoby reprezentowanej

1. Jeżeli Osoba odpowiedzialna popełnia umyślne przewinienie dyscyplinarne występując w imieniu lub na rzecz innej osoby, to można pociągnąć do odpowiedzialności dyscyplinarnej osobę reprezentowaną (np. klub sportowy).
2. O przyjęciu i ocenie odpowiedzialności wskazanej w ust. 1 w odniesieniu do osoby reprezentowanej decyduje charakter przyczynienia się przez nią do przewinienia dyscyplinarnego popełnionego przez jej reprezentanta oraz charakter jej (uzyskanej albo potencjalnej) korzyści z tego przewinienia.
3. Dla zastosowania odpowiedzialności wskazanej w ust. 1 nie jest konieczne zastosowanie odpowiedzialności dyscyplinarnej w stosunku do reprezentanta. Jednocześnie pociągnięcie reprezentanta do odpowiedzialności nie wyłącza odpowiedzialności osoby reprezentowanej.

§ 12.

Odpowiedzialność dyscyplinarna następcy prawnego

Odpowiedzialność dyscyplinarną ponosi osoba będąca, na podstawie prawa związkowego, następcą Osoby odpowiedzialnej, która popełniła przewinienie dyscyplinarne. Sukcesja odpowiedzialności dyscyplinarnej dotyczy również osoby reprezentowanej. Sukcesja odpowiedzialności dyscyplinarnej nie dotyczy następców prawnych będących osobami fizycznymi.

§ 13.

Czas i miejsce popełnienia przewinienia dyscyplinarnego

1. Przewinienie dyscyplinarne jest popełnione w czasie, w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był zobowiązany.
2. Przewinienie dyscyplinarne jest popełnione w miejscu, w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był zobowiązany, albo gdzie skutek jego działania, stanowiący istotę przewinienia dyscyplinarnego, nastąpił lub według zamiaru sprawcy miał nastąpić.

§ 14.

Wymiar kary w przypadku zbiegu przewinień dyscyplinarnych

Jeżeli jednym czynem popełnia się co najmniej dwa różne przewinienia dyscyplinarne, wymierza się za nie osobne kary, z których wykonaniu podlega tylko kara najsurowsza.

§ 15.

Kara łączna

Jeżeli Osoba odpowiedzialna popełniła co najmniej dwa odrębne przewinienia dyscyplinarne, wymierza się za nie jedną łączną karę dyscyplinarną, uwzględniającą wszystkie popełnione przewinienia.

§ 16.

Błąd

Nieświadomość grożącej odpowiedzialności dyscyplinarnej nie wyłącza jej stosowania, chyba, że była obiektywnie usprawiedliwiona.

§ 17.

Stosunek odpowiedzialności dyscyplinarnej do innej odpowiedzialności prawnej

1. Odpowiedzialność dyscyplinarna Osoby odpowiedzialnej jest niezależna od innej odpowiedzialności prawnej.
2. Odpowiedzialność dyscyplinarna nie wyłącza odpowiedzialności prawnej.
3. Rozstrzygnięcie w zakresie odpowiedzialności prawnej Osoby odpowiedzialnej wpływa na jego odpowiedzialność dyscyplinarną wyłącznie wtedy, gdy wyraźnie dopuszczają to przepisy dyscyplinarne.
4. Rozstrzygnięcie w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej Osoby odpowiedzialnej wpływa na jego inną odpowiedzialność prawną wyłącznie wtedy, gdy wyraźnie dopuszczają to przepisy określające taką inną odpowiedzialność.

§ 18.

Wyłączenie odpowiedzialności

Odpowiedzialność dyscyplinarna Osoby odpowiedzialnej jest wyłączona w przypadku, gdy w chwili orzekania nie podlega ona już prawu związkowemu. Nie wyłącza to stosowania przepisów § 11 i 12.

Rozdział 2.

Kary za przewinienia dyscyplinarne

§ 19.

Rodzaje kar dyscyplinarnych

Za przewinienie dyscyplinarne wymierza się karę dyscyplinarną, która obejmuje karę zasadniczą i może obejmować karę dodatkową.

§ 20.

Kary zasadnicze

1. Karami zasadniczymi dla osób fizycznych podlegających odpowiedzialności dyscyplinarnej są:
 - 1) ustne upomnienie,
 - 2) pisemne upomnienie,
 - 3) ustna nagana,
 - 4) pisemna nagana,
 - 5) kara pieniężna w wysokości do 3.000 zł.,
 - 6) pozbawienie tytułu indywidualnego mistrza Polski,
 - 7) zawieszenie w funkcjach związkowych lub klubowych na okres do lat trzech,
 - 8) zwolnienie z pełnionej funkcji,
 - 9) dożywotni zakaz sprawowania funkcji związkowych lub klubowych,
 - 10) dyskwalifikacja w zawieszeniu na okres do lat trzech.
 - 11) dyskwalifikacja na okres do 5 lat,
 - 12) dyskwalifikacja dożywotnia.
2. Karami zasadniczymi dla klubów i innych osób prawnych podlegających odpowiedzialności dyscyplinarnej są:
 - 1) ustne upomnienie,
 - 2) pisemne upomnienie,
 - 3) pisemna nagana,
 - 4) kara pieniężna w wysokości do 10.000 zł,
 - 5) pozbawienie tytułu drużynowego mistrza Polski,
 - 6) zawieszenie licencji,
 - 7) odebranie licencji,
 - 8) zawieszenie w prawach członka PZTS,
 - 9) wykluczenie z PZTS.
3. Kary wskazane w ust. 1 pkt 5, 8 i 10 oraz w ust. 2 pkt 7-9 są karami najsurowszymi w rozumieniu Regulaminu.

§ 21.

Kary dodatkowe

Karami dodatkowymi dla osób fizycznych oraz klubów są:

- 1) przeproszenie osoby pokrzywdzonej przewinieniem dyscyplinarnym,
- 2) ogłoszenie wyroku w publikatorach PZTS,
- 3) nawiązka na cele wskazane przez PZTS, związane z wychowaniem młodzieży w wysokości do 5.000 zł,
- 4) przyjęcie na siebie obowiązku, uzgodnionego wspólnie, określonego działania na rzecz PZTS,
- 5) zakaz uczestnictwa na okres do 2 lat w określonych przez Komisję krajowych lub zagranicznych zawodach tenisa stołowego.
- 6) zakaz uczestnictwa w określonych zgrupowaniach i obozach szkoleniowych na okres do 2 lat,
- 7) zmniejszenie lub pozbawienie prawa do otrzymywania pomocy finansowej od PZTS na okres do 2 lat,
- 8) pozbawienie prawa do organizowania zawodów tenisa stołowego na okres do 2 lat.

§ 22.

Zasady wyboru kar dyscyplinarnych

1. Za przewinienie dyscyplinarne wskazane w § 4 ust. 1, w tym polegające na naruszeniu ogólnych zasad postępowania etycznego wskazanych w *Przepisach* można wymierzyć tylko upomnienie albo naganą.
2. Za przewinienie dyscyplinarne wskazane w § 4 ust. 2 można wymierzyć każdą z kar dyscyplinarnych.
3. Za przewinienie dyscyplinarne wskazane w § 4 ust. 3 oraz za szczególne przewinienia dyscyplinarne wskazane w *Przepisach* nie można wymierzyć kary upomnienia albo nagany.
4. Zasady wskazane powyżej mają zastosowanie z zastrzeżeniem przepisów szczególnych.

§ 23.

Zasady wymiaru kar dyscyplinarnych

1. Wszystkie kary terminowe orzeka się w tygodniach, miesiącach lub latach.
2. Formę przeproszenia osoby pokrzywdzonej wskazuje się w orzeczeniu dyscyplinarnym.
3. Kara pieniężna orzekana jest na rzecz PZTS.
4. Zawieszenie lub odebranie licencji można orzec tylko za przewinienie polegające na naruszeniu jej warunków.
5. W przypadku orzeczenia najsurowszej z kar zasadniczych, nie orzeka się kary dodatkowej.

§ 24.

Dyrektywy wymiaru kar dyscyplinarnych

1. Karę dyscyplinarną wymierza się zgodnie z regułami *Przepisów*, uwzględniając charakter i wagę przewinienia dyscyplinarnego, a w szczególności charakter i wagę naruszonej zasady etycznej lub związkowego obowiązku i uprawnienia, a ponadto - sposób, stopień i czas naruszenia, konsekwencję wskazanego naruszenia oraz formę popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.
2. Przy wyborze rodzaju i wymiaru kary dyscyplinarnej należy również uwzględnić zachowanie sprawcy przed i po popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego

§ 25.

Wymiar kar dyscyplinarnych w przypadku dobrowolnego poddania się odpowiedzialności

Wybór rodzaju i wymiaru kary dyscyplinarnej wymierzonej w ramach dobrowolnego poddania się odpowiedzialności dyscyplinarnej zależy od treści uzgodnienia w konkretnej sprawie.

§ 26.

Powrót do przewinienia dyscyplinarnego

Jeżeli Osoba odpowiedzialna w okresie 3 lat od wykonania kary za poprzednie przewinienie dyscyplinarne popełniła podobne przewinienie dyscyplinarne stwierdzone prawomocnym orzeczeniem, wymierza się jej karę surowszą od kary wcześniej wykonanej.

§ 27.

Odstąpienie od wymierzenia kary dyscyplinarnej

Za przewinienie dyscyplinarne znikomej wagi lub nieumyślne można odstąpić od wymierzenia kary dyscyplinarnej.

§ 28.

Czynny żal

1. Jeżeli Osoba odpowiedzialna przyznała się do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego oraz wyraziła skruchę lub przeprosiła pokrzywdzonego można warunkowo odstąpić od wymierzenia kary dyscyplinarnej zawieszając jej wykonanie na okres do lat dwóch.
2. Wobec braku wszczęcia postępowania dyscyplinarnego o nowe przewinienie dyscyplinarne w okresie próby, następuje odstąpienie od wymierzenia kary.

§ 29.

Zawieszenie wykonania kary dyscyplinarnej

1. Jeżeli postawa Osoby odpowiedzialnej przed i po popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego to uzasadnia, można zawiesić wykonanie każdej orzeczonej kary, z wyjątkiem kar najsurowszych, na okres próby od 6 miesięcy do 2 lat. Wobec braku naruszenia prawa związkowego w okresie próby uznaje się, że kara została wykonana.
2. Przy zawieszeniu wykonania orzeczonej kary stosuje się wobec Osoby odpowiedzialnej na okres próby obowiązek określonego zachowania się, a w szczególności: naprawienia szkody, przeproszenia poszkodowanego lub innego stosowanego zachowania się, które mogłoby zapobiec ponownemu popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego.

§ 30.

Przedawnienie karalności

1. Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje po upływie trzech lat od jego popełnienia. W przypadku wszczęcia w tym czasie postępowania dyscyplinarnego, okres przedawnienia karalności wynosi pięć lat.
2. Karalność przewinienia związanego z dopingiem oraz korupcją ustaje po upływie 10 lat.

3. Karalność przewinienia dyscyplinarnego stanowiącego wykroczenie, przestępstwo albo wykroczenie lub przestępstwo skarbowe ustaje po upływie terminów określonych w przepisach właściwych ustaw, regulujących odpowiedzialność za te rodzaje czynów zabronionych.
4. Bieg przedawnienia dyscyplinarnego przerywa każda czynność podjęta w postępowaniu dyscyplinarnym lub innym postępowaniu prowadzonym w oparciu o ustawę.

§ 31.

Przedawnienie wykonania kary dyscyplinarnej i zatarcie skazania dyscyplinarnego

1. Nie można wykonać kary za przewinienie dyscyplinarne po upływie 5 lat od jej prawomocnego orzeczenia.
2. Zatarcie skazania dyscyplinarnego następuje po dwóch latach od wykonania kary dyscyplinarnej. Kary najsurowsze nie podlegają zatarciu.

Dział 2.

Przepisy szczególne

Rozdział 1.

Ogólne zasady postępowania etycznego

§ 32.

Powszechność standardów etycznych

Osoba odpowiedzialna powinna realizować swoje uprawnienia i obowiązki związane z dochowaniem ogólnie przyjętych standardów etycznych.

§ 33.

Podstawowe zasady postępowania Osoby odpowiedzialnej

Prawość, uczciwość i przyzwoitość powinny być nadrzędnymi zasadami postępowania Osoby odpowiedzialnej.

§ 34.

Stosunek do uczestników zawodów tenisa stołowego

Osoba odpowiedzialna powinna zachowywać szacunek dla współuczestników zawodów tenisa stołowego.

§ 35.

Stosunek do organizacji sportowych

Osoba odpowiedzialna powinna dbać o dobre imię WZTS, PZTS, ETTU oraz ITTF.

§ 36.

Zasada *fair play*

Sportowa zasada *fair play* powinna stanowić nadrzędną wartość w postępowaniu Osoby odpowiedzialnej.

§ 37.

Zasada lojalności

Osoba odpowiedzialna powinna zachowywać się w stosunku do organów WZTS i PZTS lojalnie.

§ 38.

Znajomość Regulaminu

Znajomość i przestrzeganie *Przepisów* jest obowiązkiem każdej Osoby odpowiedzialnej.

§ 39.

Obowiązki regulaminowe

Osoba odpowiedzialna zobowiązana jest do sumiennej realizacji swoich obowiązków wskazanych w aktach prawa związkowego PZTS.

Rozdział 2.

Szczególne przewinienia dyscyplinarne

§ 40.

Stosowanie dopingu

1. Kto stosuje niedozwolony doping w związku z uczestnictwem w zawodach tenisa stołowego, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.
2. Kto utrudnia albo uniemożliwia przeprowadzenia kontroli dopingowej, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.
3. Czyn zakazany z ust. 1 i ust. 2 jest karalny - z wyłączeniem kar najsurowszych - również wtedy, gdy został popełniony nieumyślnie.
4. Karze dyscyplinarnej, o której mowa w ust. 1 podlega także ten, kto umyślnie używa sprzętu sportowego niezgodnego z przepisami technicznymi i ułatwiającego osiągnięcie lepszych wyników.
5. Naruszenie przepisów dopingowych będzie rozpatrywane zgodnie z postanowieniami Światowego Kodeksu Antydopingowego i właściwymi regulacjami ITTF.

§ 41.

Korupcja w sporcie

Osoba, która w związku z zawodami sportowymi organizowanymi przez PZTS lub WZTS lub podmiot działający na podstawie umowy zawartej z tymi związkami lub podmiot działający z jego upoważnienia przyjmuje korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę lub takiej korzyści albo jej obietnicy żąda w zamian za nieuczciwe zachowanie, mogące mieć wpływ na wynik zawodów podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.

§ 42.

Uszkodzenie ciała uczestnika zawodów tenisa stołowego

1. Kto umyślnie wyrządza współuczestnikowi zawodów tenisa stołowego poważne obrażenia ciała, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.

2. Czyn zakazany z ust. 1 jest karalny - z wyłączeniem kar najsurowszych - również wtedy, gdy został popełniony nieumyślnie.

§ 43.

Sprowadzenie niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia

1. Osoba odpowiedzialna, która podczas zawodów tenisa stołowego do sytuacji zagrażającej życiu lub zdrowiu jego uczestników lub kibiców albo wyrządza u nich obrażenia ciała, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.
2. Czyn zakazany z ust. 1 jest karalny - z wyłączeniem kar najsurowszych - również wtedy, gdy został popełniony nieumyślnie.

§ 44.

Propagowanie zakazanych treści

Osoba odpowiedzialna, która w ramach zawodów tenisa stołowego propaguje treści o charakterze dyskryminacyjnym, w szczególności rasistowskim, podlega karze dyscyplinarnej surowszej od upomnienia i nagany.

§ 45.

Niesportowe zachowanie

Osoba odpowiedzialna, która dopuszcza się zachowania o charakterze niesportowym podczas zawodów tenisa stołowego, podlega karze dyscyplinarnej.

§ 46.

Używanie alkoholu i środków odurzających

Osoba odpowiedzialna, która podczas zawodów tenisa stołowego znajduje się w stwierdzonym stanie wskazującym na spożycie alkoholu lub w stanie odurzenia narkotykowego, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.

§ 47.

Znieważenie organizacji sportowej

Osoba odpowiedzialna, która narusza godność WZTS, PZTS, ETTU, ITTF, ich organów lub członków tych organów, może podlegać podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem kar najsurowszych.

§ 48.

Fałszerstwo dokumentu

Osoba odpowiedzialna fałszująca dokument związkowy lub takiego dokumentu używająca, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.

§ 49.

Popełnienie przestępstwa lub wykroczenia

Osoba odpowiedzialna popełniająca stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądowym wykroczenie, przestępstwo lub przestępstwo skarbowe w związku z realizacją uprawnień lub obowiązków związkowych, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.

§ 50.

Niestosowanie się do decyzji PZTS

1. Osoba odpowiedzialna, która nie stosuje się do podlegających wykonaniu decyzji lub wezwań uprawnionych organów PZTS, może podlegać karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.
2. Czyn zakazany z ust. 1 jest karalny - z wyłączeniem kar najsurowszych - również wtedy, gdy został popełniony nieумыślnie.

§ 51.

Przewinienia przeciwko organom PZTS

1. Osoba odpowiedzialna, która nie udziela Organom dyscyplinarnym PZTS żądanej informacji lub nie stawia się na wezwanie, może podlegać karze dyscyplinarnej z wyłączeniem kar najsurowszych.
2. Osoba odpowiedzialna, która wprowadza w błąd organ lub przedstawiciela PZTS lub WZTS dla osiągnięcia korzyści osobistej, majątkowej lub sportowej, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.
3. Osoba odpowiedzialna, która nie udziela Organom dyscyplinarnym PZTS żądanej informacji lub nie stawia się na wezwanie, może podlegać karze dyscyplinarnej z wyłączeniem kar najsurowszych.
4. Osoba odpowiedzialna, która wprowadza w błąd organ lub przedstawiciela PZTS lub WZTS dla osiągnięcia korzyści osobistej, majątkowej lub sportowej, może podlegać karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.

§ 52.

Nadużycie uprawnień

1. Osoba odpowiedzialna, która nadużywa uprawnienia lub nie dopełnia obowiązku związkowego, wynikającego z przepisów związkowych lub decyzji organu związkowego, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem kar najsurowszych.
2. Czyn zakazany z ust. 1 jest karalny - z wyłączeniem kar najsurowszych - również wtedy, gdy został popełniony nieумыślnie.

§ 53.

Niepodporządkowanie się decyzjom PZTS

1. Osoba odpowiedzialna, która podważa lub lekceważy legitymację, kompetencje, orzeczenie, polecenie lub wezwanie uprawnionych organów lub reprezentantów związkowych, może podlegać karze dyscyplinarnej.
2. Czyn zakazany z ust. 1 jest karalny - z wyłączeniem kar najsurowszych - również wtedy, gdy został popełniony nieумыślnie.

§ 54.

Zaleganie z zapłatą

Osoba odpowiedzialna, która uporczywie nie wykonuje obowiązku zapłaty na rzecz osoby uprawnionej z mocy prawa związkowego PZTS, może podlegać karze dyscyplinarnej.

§ 55.

Podważanie decyzji sędziego

Osoba odpowiedzialna, która publicznie podważa decyzje i kompetencje sędziego tenisa stołowego, może podlegać karze dyscyplinarnej z wyjątkiem kar najsurowszych.

§ 56.

Uczestnictwo w zakładach bukmacherskich

Osoba odpowiedzialna, która przyjmuje lub dokonuje zakładów bukmacherskich w związku z zawodami tenisa stołowego, w których uczestniczy lub jest ich organizatorem podlega karze dyscyplinarnej.

§ 57.

Zatajenie informacji o poważnym przewinieniu dyscyplinarnym

Osoba odpowiedzialna, która nie informuje PZTS lub WZTS o poważnym przewinieniu dyscyplinarnym innej Osoby odpowiedzialnej, może podlegać karze dyscyplinarnej.

CZEŚĆ 2.

POSTĘPOWANIE DYSCYPLINARNE

Rozdział 1.

Przepisy ogólne

§ 58.

Organy dyscyplinarne PZTS

Do orzekania w sprawach przewinień dyscyplinarnych uprawnione są następujące organy („Organy dyscyplinarne”):

- 1) Walne Zebranie Delegatów PZTS;
- 2) Zarząd PZTS;
- 3) Komisja Dyscyplinarna PZTS;
- 4) komisje dyscyplinarne WZTS;
- 5) komisje dyscyplinarne lub zarządy klubów.

§ 59.

Uregulowanie postępowania dyscyplinarnego

1. Postępowanie dyscyplinarne przed Organami dyscyplinarnymi toczy się według niniejszych *Przepisów*, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Postępowanie w sprawie naruszenia przepisów dopingowych toczy się z uwzględnieniem postanowień Światowego Kodeksu Antydopingowego i właściwych w tym zakresie regulacji ITTF.
3. Przepisy niniejszych *Przepisów* dotyczące postępowania dyscyplinarnego przed Komisją Dyscyplinarną PZTS stosuje się odpowiednio do postępowania dyscyplinarnego prowadzonego przed innymi Organami dyscyplinarnymi, chyba że przepisy niniejszych *Przepisów* stanowią inaczej.

§ 60.

Cel postępowania dyscyplinarnego

Postępowanie dyscyplinarne ma na celu ukaranie za przewinienia dyscyplinarne określone w niniejszych *Przepisach*, a także umacnianie pozytywnych postaw w zakresie poszanowania praworządności i zgodnej z zasadą fair play sportowej rywalizacji podmiotów uczestniczących w organizacji tenisa stołowego oraz osób uprawiających ten sport.

§ 61.

Zasady postępowania dyscyplinarnego

1. Postępowanie dyscyplinarne jest oparte na następujących zasadach: swobodnej oceny materiału dowodowego, niezależności organów dyscyplinarnych, ograniczonej skargowości, szybkości rozpoznania spraw dyscyplinarnych i prawa do obrony.
2. Osoba odpowiedzialna może ustanowić pełnomocnika. Jeżeli pełnomocnikiem klubu jest upoważniony pracownik klubu, powinien on przy pierwszej czynności w sprawie przedstawić upoważnienie, pod rygorem niedopuszczenia do udziału w sprawie.

Rozdział 2.

Organy dyscyplinarne

§ 62.

Organy dyscyplinarne I instancji

1. W postępowaniu dyscyplinarnym obowiązuje zasada dwuinstancyjności.
2. Organami właściwymi do orzekania w sprawach dyscyplinarnych w pierwszej instancji są:
 - 1) zarządy klubów (komisje dyscyplinarne) - w stosunku do zawodników, trenerów, sędziów i działaczy sportowych klubu. W przypadkach określonych statutem zarząd klubu może przekazać swoje uprawnienia w zakresie rozpatrywania przewinień i orzekania kar powołanemu lub wybranemu organowi dyscyplinarnemu – komisji dyscyplinarnej. Orzeczenia takiego organu muszą być zatwierdzone przez zarząd klubu;
 - 2) komisje dyscyplinarne WZTS - w stosunku do zawodników, trenerów, sędziów, menedżerów, działaczy sportowych i kierownictw klubów uczestniczących w zawodach tenisa stołowego na szczeblu danego WZTS, będących członkami danego WZTS;
 - 3) Komisja Dyscyplinarna PZTS - w stosunku do wszystkich zawodników, trenerów, sędziów, menedżerów, działaczy i kierowników klubów oraz innych Osób odpowiedzialnych uczestniczących w zawodach tenisa stołowego na szczeblu centralnym, kierownictw i zawodników będących członkami kadry narodowej lub reprezentacji kraju wszystkich szczebli, a także do władz wybieralnych i powoływanych WZTS oraz władz, w tym komisji i innych organów, PZTS, jak również we wszystkich sprawach przekazanych do rozpatrzenia przez Zarząd lub Prezydium PZTS;
 - 4) Zarząd PZTS – w sprawach dotyczących zawieszenia w prawach członka PZTS i wykluczenia z PZTS.
3. Jeżeli postanowienia niniejszych *Przepisów* nie stanowią inaczej kompetencje w zakresie sprawowania odpowiedzialności dyscyplinarnej w I instancji w stosunku do Osób odpowiedzialnych przysługują Komisji Dyscyplinarnej PZTS.

§ 63.

Organy dyscyplinarne II instancji

Organami właściwymi do orzekania w sprawach dyscyplinarnych w drugiej instancji są:

- 1) komisje dyscyplinarne WZTS - od orzeczeń zarządów (komisji dyscyplinarnych) klubów,
- 2) Komisja Dyscyplinarna PZTS - od orzeczeń komisji dyscyplinarnych WZTS wydawanych w I instancji;
- 3) Zarząd PZTS - od orzeczeń Komisji Dyscyplinarnej PZTS wydawanych w I instancji;
- 4) Walne Zebranie Delegatów PZTS – od orzeczeń Zarządu PZTS wydawanych w I instancji.

§ 64.

Komisja Dyscyplinarna PZTS

1. Komisja Dyscyplinarna PZTS składa się z od 7 do 9 członków, w tym z Przewodniczącego, który kieruje pracami Komisji oraz Sekretarza, którzy są wybierani spośród członków Komisji. Członków Komisji Dyscyplinarnej PZTS powołuje Zarząd PZTS na okres kadencji równy kadencji Zarządu PZTS. Wśród członków Komisji Dyscyplinarnej PZTS muszą znajdować się co najmniej po jednym przedstawicielu: zawodników, sędziów i trenerów.
2. W trakcie kadencji Członek Komisji Dyscyplinarnej PZTS może być z ważnych powodów odwołany przez Zarząd PZTS na wniosek Przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej PZTS. Z tych samych powodów Zarząd PZTS, na wniosek Prezesa PZTS lub członka Zarządu PZTS, może odwołać Przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej PZTS.
3. Komisja Dyscyplinarna PZTS rozpoznaje sprawy w pełnym składzie, bądź w ramach wyznaczonych przez Przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej PZTS 3-osobowych Zespołów orzekających, z tym, że wystarczająca dla rozpoznania sprawy jest jednoczesna obecność większości składu Komisji Dyscyplinarnej PZTS bądź pełnego składu 3-osobowego Zespołu orzekającego.
4. Komisja Dyscyplinarna PZTS sprawuje nadzór nad działalnością dyscyplinarną WZTS i klubów oraz prowadzonymi w WZTS i klubach sportowych postępowaniami dyscyplinarnymi. Inicjatywa WZTS lub klubu zmierzająca do darowania lub zawieszenia nałożonych kar dyscyplinarnych wymaga zatwierdzenia przez Komisję Dyscyplinarną PZTS. Odpowiednio umotywowany wniosek w formie uchwały organu dyscyplinarnego lub władz WZTS lub klubu lub należy składać bezpośrednio do Komisji Dyscyplinarnej PZTS.

§ 65.

Członkowie Komisji Dyscyplinarnej PZTS

Członkowie Komisji Dyscyplinarnej PZTS powinni spełniać odpowiednie standardy etyczne i kompetencyjne.

Rozdział 3.

Postępowanie

§ 66.

Kompetencje Organów dyscyplinarnych

Organ dyscyplinarny może:

- 1) wszcząć postępowanie dyscyplinarne,
- 2) odmówić wszczęcia postępowania dyscyplinarnego,
- 3) umorzyć postępowanie dyscyplinarne, albo warunkowo umorzyć postępowanie dyscyplinarne,
- 4) zawiesić postępowanie dyscyplinarne,
- 5) ukarać Osobę odpowiedzialną,

- 6) odstąpić od wymierzenia kary,
- 7) warunkowo zawiesić wykonanie kary,
- 8) uwzględnić wniosek Osoby odpowiedzialnej o dobrowolne poddanie się karze,
- 9) wydać inne orzeczenie w sytuacjach ściśle określonych w innych przepisach związkowych.

§ 67.

Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego

Właściwe Organy dyscyplinarne rozpoznają sprawy dyscyplinarne w ciągu 30 dni od daty wpłynięcia pisemnego wniosku bądź z urzędu.

§ 68.

Składanie wyjaśnień

Organy dyscyplinarne mogą żądać pisemnych wyjaśnień od podmiotów objętych postępowaniem dyscyplinarnym, a w razie konieczności także od innych podmiotów. W sytuacjach wyjątkowych wyjaśnienia mogą być udzielane drogą telefoniczną, o ile możliwe jest potwierdzenie tożsamości osoby udzielającej wyjaśnień.

§ 69.

Obowiązek udzielania informacji i stawiennictwa na posiedzeniach Organów dyscyplinarnych

1. Każda osoba podlegająca przepisom niniejszych *Przepisów* ma obowiązek udzielenia Organom dyscyplinarnym wszelkich informacji związanych z popełnieniem przewinienia dyscyplinarnego. Odmowa udzielenia informacji lub rażące opóźnienie w jej udzieleniu jest przewinieniem dyscyplinarnym, zagrożonym karą pieniężną do 5.000 złotych, która może być orzekana wielokrotnie. Przepis niniejszego paragrafu nie ma zastosowania do osoby, która występuje w sprawie w charakterze Osoby odpowiedzialnej.
2. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo na posiedzenie Organu dyscyplinarnego zagrożone jest karą pieniężną do 1.000 złotych.
3. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionej Osoby odpowiedzialnej wezwanej na posiedzenie Organu dyscyplinarnego I instancji może uzasadniać zastosowanie wobec niej środka zapobiegawczego.

§ 70.

Posiedzenia Organów dyscyplinarnych

1. Organy dyscyplinarne rozpoznają sprawy na posiedzeniach niejawnych. Organy dyscyplinarne mogą w uzasadnionych przypadkach rozpoznać sprawę na posiedzeniu jawnym. O jawności posiedzenia decyduje przewodniczący Organu dyscyplinarnego.
2. W przypadkach nagłych na zarządzenie przewodniczącego Organu dyscyplinarnego na posiedzeniu niejawnym dopuszczalne jest obradowanie i głosowanie korespondencyjne (obiegowe), za pośrednictwem faksu, poczty elektronicznej lub zarejestrowanej rozmowy telefonicznej. Sekretarz Organu dyscyplinarnego niezwłocznie sporządza notatkę z przebiegu obrad z podaniem przyczyny obradowania i głosowania korespondencyjnego (obiegowego).

§ 71.

Uczestnictwo w posiedzeniach Organów dyscyplinarnych

1. Posiedzeniem kieruje przewodniczący Organu dyscyplinarnego lub wyznaczony przez niego członek Organu dyscyplinarnego. Z przebiegu posiedzenia jawnego sporządza się protokół.
2. O posiedzeniu jawnym zawiadamia się strony faksem lub pocztą elektroniczną, a w przypadkach nagłych telefonicznie. Zawodników, którzy występują w sprawie bez udziału pełnomocnika zawiadamia się ponadto listem poleconym za potwierdzeniem odbioru. W zawiadomieniu podaje się miejsce, termin i cel posiedzenia, wraz z pouczeniem o skutkach niestawiennictwa.
3. W posiedzeniu jawnym ma prawo wziąć udział Osoba odpowiedzialna oraz jej pełnomocnik. Obecność przedstawicieli środków masowego przekazu na posiedzeniu jest dopuszczalna za zgodą stron, o ile Organ dyscyplinarny przy rozpoznaniu danej sprawy wyrazi na to zgodę.

§ 72.

Przebieg posiedzenia

1. Posiedzenie jawne rozpoczyna się od zaznajomienia Osoby odpowiedzialnej z zarzutem.
2. Zarzuty przedstawia przewodniczący Organu dyscyplinarnego bądź jeden z członków tego organu.
3. Organ dyscyplinarny może określić termin do złożenia wniosków dowodowych, pod rygorem ich pominięcia przy rozpoznaniu sprawy.
4. Wniosek dowodowy zmierzający do przewlekłości postępowania, odroczenia posiedzenia, a także zgłoszony na okoliczności nie mające istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, podlega oddaleniu. Dowód z zeznań świadka podlega pominięciu, jeżeli strona uchybiła zobowiązaniu do zapewnienia stawiennictwa świadka w oznaczonym terminie na posiedzeniu organu dyscyplinarnego.
5. Akta sprawy mogą być udostępnione stronom do przeglądania w siedzibie organu dyscyplinarnego, po uzyskaniu akceptacji przewodniczącego organu dyscyplinarnego.

§ 73.

Zasada koncentracji materiału dowodowego

Organy dyscyplinarne powinny dążyć do wydania orzeczenia na pierwszym posiedzeniu.

§ 74.

Ugoda

1. W postępowaniu przed Organami dyscyplinarnymi w sprawach, których charakter na to pozwala możliwe jest zawarcie ugody, na mocy której Osoba odpowiedzialna wykona uzgodnione, określone w jej treści obowiązki. W takim przypadku postępowanie podlega umorzeniu. W przypadku niewykonania obowiązków w terminie określonym w orzeczeniu, postępowanie dyscyplinarne podejmuje się.
2. Ugoda podlega kontroli Organu dyscyplinarnego, który w uzasadnionych przypadkach może odmówić jej zatwierdzenia lub uzależnić je od wprowadzenia stosownych zmian.

§ 75.

Dobrowolne poddanie się karze

Osoba odpowiedzialna może dobrowolnie poddać się karze przez siebie określonej i zaakceptowanej przez Organ dyscyplinarny I instancji, który może odmówić uwzględnienia

wniosku lub dokonać w uzgodnieniu z Osobą odpowiedzialną w jego treści stosownych zmian. Orzeczenie uwzględniające wniosek Osoby odpowiedzialnej w całości nie podlega zaskarżeniu.

§ 76.

Orzekanie

1. Przewodniczący Organu dyscyplinarnego zamyka postępowanie, gdy organ uzna sprawę za dostatecznie wyjaśnioną.
2. Po zamknięciu postępowania odbywa się niejawną naradą i głosowanie nad orzeczeniem. Orzeczenie zapada zwykłą większością głosów, przy udziale co najmniej połowy składu Organu dyscyplinarnego bądź pełnego 3-osobowego Zespołu orzekającego. W przypadku równości głosów decyduje głos przewodniczącego Organu dyscyplinarnego lub Zespołu orzekającego. Członek organu dyscyplinarnego nie może wstrzymać się od głosu.
3. Jeżeli członek Organu dyscyplinarnego głosował za umorzeniem postępowania jego głos przyłącza się do głosu najłagodniejszego dla Osoby odpowiedzialnej.
4. W rozpoznaniu sprawy nie może brać udziału członek Organu dyscyplinarnego podlegający wyłączeniu jako osobiście zainteresowany wynikiem sprawy. O możliwych przyczynach wyłączenia taki członek organu informuje przewodniczącego organu dyscyplinarnego przed rozpoczęciem posiedzenia.

§ 77.

Zasady swobodnej oceny dowodów

Organy dyscyplinarne orzekają na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku posiedzenia, swobodnie oceniając zebrany materiał dowodowy i kierując się przy tym wskazaniem wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego, a także zasadą słuszności.

§ 78.

Ogłaszanie orzeczeń dyscyplinarnych

1. Ogłoszenie orzeczenia zapadłego na posiedzeniu jawnym następuje bezpośrednio po naradzie. Przewodniczący lub wyznaczony członek Organu dyscyplinarnego lub Zespołu orzekającego podaje zwięźle motywy rozstrzygnięcia wraz z pouczeniem o sposobie i terminie odwołania.
2. Ogłoszenie orzeczenia Organ dyscyplinarny może odroczyć na okres do 3 tygodni, jeżeli uzasadnione jest to okolicznościami sprawy.
3. Orzeczenie wydane na posiedzeniu niejawnym niezwłocznie podaje się do wiadomości Osoby odpowiedzialnej faksem lub pocztą elektroniczną ze skutkiem doręczenia w dniu nadania, lub na wniosek Osoby odpowiedzialnej telefonicznie z czego sporządza się pisemną notatkę, którą załącza się do akt sprawy. W przypadkach gdy Osoba odpowiedzialna jest zawodnikiem, nie reprezentowanym przez pełnomocnika orzeczenie wysyła się ponadto listem poleconym za potwierdzeniem odbioru.
4. Orzeczenie podpisuje przewodniczący lub upoważniony członek Organu dyscyplinarnego lub Zespołu orzekającego.
5. Jeżeli Osoba odpowiedzialna ustanowiła pełnomocnika, orzeczenie podaje się także do jego wiadomości w sposób określony w ust. 3.
6. Organy dyscyplinarne są zobowiązane do przesłania odpisów orzeczeń o ukaraniu także do: władz klubu, do którego należy ukarana Osoba odpowiedzialna, władz właściwego WZTS, rodziców lub opiekunów małoletniej Osoby odpowiedzialnej.

§ 79.

Umorzenie postępowania dyscyplinarnego

Postępowanie dyscyplinarne można umorzyć również wobec Osoby odpowiedzialnej współdziałającej z innymi osobami w popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego, jeżeli ujawniła ona Organowi dyscyplinarnemu istotne, nieznanе dotychczas okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Nie umarza się postępowania w stosunku do osoby kierującej wykonaniem czynu przez inną osobę lub polecającej wykonanie czynu innej osobie oraz w stosunku do osoby nakłaniającej do popełnienia czynu.

§ 80.

Uzasadnienie orzeczenia dyscyplinarnego

1. W terminie siedmiu dni od daty powiadomienia o treści rozstrzygnięcia stronie służy prawo złożenia wniosku o doręczenie orzeczenia Organu dyscyplinarnego wraz z uzasadnieniem.
2. Organ dyscyplinarный sporządza uzasadnienie orzeczenia dyscyplinarnego w terminie 3 tygodni od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1. Z ważnych powodów, w szczególności w przypadku złożonego stanu faktycznego i prawnego sprawy, termin, o którym mowa w zdaniu poprzednim może zostać przedłużony o 2 tygodnie przez Organ odwoławczy sporządzający uzasadnienie. Dalsze przedłużenie terminu na sporządzenie uzasadnienia może nastąpić wyłącznie na mocy decyzji właściwego Organu dyscyplinarnego II instancji. Organ dyscyplinarный II instancji określi w takim przypadku ostateczny termin na sporządzenie uzasadnienia orzeczenia dyscyplinarnego.
3. Uzasadnienie orzeczenia dyscyplinarnego powinno zawierać obok opisu przewinienia dyscyplinarnego i rodzaju kary dyscyplinarnej nałożonej na Osobę odpowiedzialną także zwięzłe uzasadnienie wymierzonej kary dyscyplinarnej i dokładny okres jej biegu.

§ 81.

Odwołanie

1. W terminie czternastu dni od daty doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem stronie służy prawo wniesienia odwołania do Organu dyscyplinarnego II instancji za pośrednictwem organu, który wydał orzeczenie, za jednoczesną zapłatą kaucji w wysokości 300 zł. Orzeczenie, od którego nie wniesiono odwołania w terminie staje się prawomocne z upływem terminu do jego zaskarżenia.
2. W postępowaniu odwoławczym stosuje się odpowiednio powyższe przepisy niniejszych *Przepisów* dotyczące postępowania dyscyplinarnego przed Organem dyscyplinarnym I instancji.

§ 82.

Wymogi formalne odwołania

1. W odwołaniu, pod rygorem jego odrzucenia, strona jest obowiązana wskazać przepisy, które jej zdaniem zostały naruszone albo ustalenia faktyczne tych organów, które strona uważa za błędne. Odwołanie powinno zawierać zwięzłe uzasadnienie zarzutów.
2. Do odwołania strona obowiązana jest załączyć kopię dowodu wpłaty kaucji, pod rygorem odrzucenia odwołania. Zawodnika występującego w sprawie bez udziału pełnomocnika w razie wniesienia odwołania bez załączenia dowodu wpłaty kaucji wzywa się do wpłaty kaucji i przekazania dowodu wpłaty kaucji w terminie siedmiu dni pod rygorem odrzucenia odwołania.
3. W odwołaniu strona może powołać nowe fakty i dowody, o ile uzasadni, dlaczego nie było możliwe ich przedstawienie w postępowaniu przed organem I instancji.
4. Strona zobowiązana jest podać w odwołaniu nowe dane w zakresie adresu poczty elektronicznej i telefonu, pod rygorem uznania, że wysłane pod powyższe dane pisma zostały doręczone.

§ 83.

Odrzucenie odwołania

Organ dyscyplinarny odrzuca odwołanie wniesione po upływie terminu lub z innych względów niedopuszczalne. Postanowienie o odrzuceniu odwołania podlega uzasadnieniu z urzędu.

§ 84.

Moc wiążąca orzeczeń odwoławczych

1. W razie uchylenia orzeczenia Organu dyscyplinarnego I instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy Organ dyscyplinarny I instancji nie jest związany wykładnią prawa zawartą w orzeczeniu Organu dyscyplinarnego II instancji.
2. Od orzeczeń Organu dyscyplinarnego II instancji nie przysługują środki odwoławcze, chyba że przepisy niniejszego Regulaminu stanowią inaczej.

§ 85.

Udział członków Organu dyscyplinarnego w postępowaniu odwoławczym

Członkom Organu dyscyplinarnego, którego orzeczenie zostało zaskarżone służy prawo uczestnictwa w posiedzeniach organu dyscyplinarnego II instancji z głosem doradczym.

§ 86.

Środki zapobiegawcze

1. Przed wydaniem orzeczenia, w trakcie trwania postępowania dyscyplinarnego Organ dyscyplinarny może stosować wobec Osoby odpowiedzialnej środki zapobiegawcze. Zażalenie na zastosowanie środka zapobiegawczego składa się do właściwego Organu dyscyplinarnego II instancji.
2. Środkami zapobiegawczymi są:
 - 1) zawieszenie w prawach członka PZTS,
 - 2) zawieszenie w prawach do uczestniczenia w zawodach,
 - 3) zakaz zmiany przynależności zawodnika do klubu sportowego,
 - 4) zawieszenie w prawach zawodnika, trenera lub sędziego lub innego podmiotu,
 - 5) wstrzymanie wypłaty kwot pieniężnych należnych z tytułu udziału w zawodach organizowanych przez PZTS.
3. Środek zapobiegawczy może zostać nałożony w przypadkach nie cierpiących zwłoki, gdy wymaga tego dobro sportu.
4. Orzeczenie środka zapobiegawczego zawieszenia w prawach członka PZTS jest obligatoryjne w przypadku, gdy Osoba odpowiedzialna została skazana prawomocnym wyrokiem sądowym:
 - 1) na karę bezwzględnego pozbawienia wolności – na czas odbywania kary pozbawienia wolności,
 - 2) na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania – na okres próby, na który zawieszono wykonanie kary,
 - 3) na środek karny w postaci pozbawienia praw publicznych – na okres odbywania tego środka karnego.
5. Środek zapobiegawczy jest natychmiast wykonalny i orzekany jest w formie postanowienia, od którego służy odwołanie na zasadach ogólnych.

6. Środek zapobiegawczy uchyla się gdy odpadnie konieczność jego zastosowania, w szczególności wraz z rozpoczęciem wykonania prawomocnie orzeczonej kary dyscyplinarnej.

§ 87.

Przewinienia popełnione podczas zawodów tenisa stołowego

W przypadkach oczywistego i rażącego naruszenia zasad współzawodnictwa sportowego podczas zawodów organizowanych przez PZTS Organ dyscyplinarny może na podstawie zapisu filmowego z rozegranych zawodów, w miarę konieczności po wysłuchaniu sędziego głównego zawodów lub innych osób, ukarać za przewinienie nie dostrzeżone przez sędziego głównego zawodów. Na tej samej podstawie Organ dyscyplinarny może darować albo złagodzić zastosowaną karę.

Rozdział 4.

Nadzwyczajne środki zaskarżania

§ 88.

Odwołanie do ITTF

1. W sprawach określonych w Statucie ITTF zawodnik może odwołać się od orzeczeń Organów dyscyplinarnych do ITTF.
2. Wniesienie odwołania, o którym mowa w ust. 1 jest dopuszczalne, jeżeli:
 - 1) orzeczenie Organu dyscyplinarnego narusza przepisy Statutu ITTF,
 - 2) zawodnik kwestionuje prawidłowość orzeczenia Organu dyscyplinarnego dotyczące pozbawienia zawodnika uprawnień do udziału w zawodach tenisa stołowego.
3. Organ dyscyplinarny może wstrzymać wykonanie zaskarżonego odwołaniem do ITTF orzeczenia do czasu rozstrzygnięcia postępowania odwoławczego.

§ 89.

Wznowienie postępowania

1. W przypadku ujawnienia się nowych okoliczności nieznanymi Organowi dyscyplinarnemu w czasie orzekania lub rażącego naruszenia przepisów PZTS może być złożony wniosek o wznowienie postępowania.
2. Wniosek o wznowienie postępowania do Organu dyscyplinarnego, który wydał prawomocne orzeczenie, może skierować jedynie strona postępowania.
3. Uznając, iż istnieją podstawy do wznowienia postępowania właściwy Organ dyscyplinarny uchyla poprzednie orzeczenie i ponownie rozpoznaje tę sprawę.

CZEŚĆ 3.

PRAWO DYSCYPLINARNE WYKONAWCZE

§ 90.

Kontrola orzeczeń dyscyplinarnych

Kontrolę wykonania orzeczeń w sprawach dyscyplinarnych sprawuje Komisja Dyscyplinarna PZTS, która zwraca uwagę na przypadki niewykonania orzeczeń dyscyplinarnych.

§ 91.

Postępowanie wykonawcze

1. Organ dyscyplinarny prowadzi z urzędu sprawę dotyczące niewykonania orzeczeń dyscyplinarnych i podejmuje wszelkie stosowne kroki dla zapewnienia wykonania tych orzeczeń. Orzeczenia zapadłe w tym postępowaniu nie podlegają zaskarżeniu.
2. W celu zapewnienia wykonania orzeczeń dyscyplinarnych organ dyscyplinarny może żądać od ukaranego podmiotu złożenia w oznaczonym terminie wyjaśnień i przedstawienia dokumentów w związku z nałożoną karą lub środkiem probacyjnym.

§ 92.

Rejestr przewinień dyscyplinarnych

1. Komisja Dyscyplinarna PZTS prowadzi jawny rejestr orzeczonych kar dyscyplinarnych.
2. Wzmiankę o ukaraniu Osoby odpowiedzialnej karą dyscyplinarną usuwa się z rejestru kar dyscyplinarnych po zatarciu skazania dyscyplinarnego.
3. Zarząd PZTS zatwierdza wzór rejestru kar dyscyplinarnych.

CZEŚĆ 4.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§ 93.

Przepis przejściowy

1. Do przewinień dyscyplinarnych popełnionych przed wejściem w życie *Przepisów* mają zastosowanie Przepisy, chyba że przepisy uchylone są korzystniejsze dla Osoby odpowiedzialnej.
2. W postępowaniach dyscyplinarnych wszczętych przed wejściem w życie *Przepisów* stosuje się Przepisy, chyba że przepisy uchylone są korzystniejsze dla Osoby odpowiedzialnej.
3. Nie można stosować jednocześnie *Przepisów* i przepisów uchylonych.

§ 94.

Interpretacja Przepisów

1. Kompetencja do dokonywania interpretacji przepisów *Przepisów* przysługuje wyłącznie władzom PZTS.
2. Władze PZTS mogą pisemnie powierzyć uprawnienie interpretacyjne Organowi dyscyplinarnemu w określonym zakresie.
3. Przepisy *Przepisów* należy interpretować ściśle, jednak interpretacja rozszerzająca jest dopuszczalna wtedy, gdy wymaga tego dobro PZTS.

§ 95.

Stosunek do innych regulacji

1. Odpowiedzialność dyscyplinarna Osoby odpowiedzialnej wskazana w odrębnych przepisach jest realizowana w oparciu o zasady *Przepisów*.

2. W przypadku sprzeczności pomiędzy przepisem *Przepisów*, a przepisem innego aktu prawa związkowego, przy odpowiedzialności dyscyplinarnej Osoby odpowiedzialnej stosuje się *Przepisy*.

§ 96.

Wejście *Przepisów* w życie

1. Przepisy wchodzi w życie w dniu ich uchwalenia.
2. Tracą moc wszelkie dotychczasowe przepisy związkowe PZTS dotyczące odpowiedzialności dyscyplinarnej.
3. Wszelkie zmiany *Przepisów* wchodzi w życie od dnia ich opublikowania.